

Dossier de premsa

Companyia ODDF presenta :

Foto del cartell de l'obra. Autor: M. Josep R. Lucas

Pa(r)ís

(estampa teatral)

(Cicle Teatro x la Identidad Catalunya 2006)

Barcelona, dilluns 15 i dilluns 22 de maig de 2006, Teatreneu, Sala Xavier Fàbregas

índex

1. el teatro x la Identidad:
conceptes, el cicle a Barcelona
2. presentació de l'obra (sinopsi)
3. resum/pauta de l'obra
4. fitxa artística
5. nòmina actoral visual
6. fotos dels assajos
7. comentaris de direcció
8. currículums: autora/dir, actors
9. recull de premsa
10. text teatral íntegre
11. contacte/directoris
12. comissió T x I a Catalunya

1. Teatro x la Identidad

Webs il.lustratives:

www.teatroxlaidentidad.net

www.abuelas.org.ar

www.redxlaidentidad.org.ar

www.plataforma-argentina.org

www.teatroxlaidentidad.org/madrid

Text a la web de www.teatroxlaidentidad.net:

Teatroxlaidentidad (TxI) nació en la profunda necesidad de articular legítimos mecanismos de defensa contra la brutalidad y el horror que significan el delito de apropiación de bebés y de niños y la sustitución de sus identidades de un modo organizado y sistemático por parte de la dictadura militar. Delito que aún hoy continúa vigente.

En el 2000 fue la duda: ¿Y vos, sabés quién sos? ¿Sabemos quiénes somos?

Había 500 CHICOS DESAPARECIDOS. Dudar es el primer paso para descubrirse. Así nació txi: una sala , 25 actores, cientos de espectadores .

En el 2001 más de 500 teatristas nos autoconvocamos e hicimos propia la lucha de Abuelas de Plaza de Mayo y logramos tender un puente que une las voces del teatro con el público y con cada chico que duda. La respuesta fue contundente: casi 70 jóvenes se presentaron espontáneamente para preguntar por su identidad. Nuestra identidad.

Al plantearnos la convocatoria del ciclo 2002 nos preguntamos cómo debería ser un ciclo de teatro destinado a conmover al grupo social que lo recibe.

Así otorgamos absoluta libertad a quienes presentaron sus proyectos, definiendo un ciclo de teatro donde se exprese nuestra identidad. Donde podamos reflexionar acerca de sus elementos constitutivos y sus analogías respecto de nuestra historia como pueblo. De cómo nuestras historias individuales se inscriben en el proyecto colectivo, en tanto la existencia de

un OTRO diferente nos refleja, nos constituye y nos completa.....21 obras
8 salas y 15.000 espectadores completaron nuestro trabajo .

Luego comenzó Txl 2003: Ciclo Itinerante en Morón, San Isidro y Avellaneda, y cerró el 18 de agosto con una gran MARATÓN TEATRAL desde las 17 horas hasta las 02, en el teatro la comedia (R. Peña 1062, y Santa Fe).

Participaron:

- Blanco sobre blanco / Madera de Sueños / El piquete
- Una buena afeitada / El nombre / Fronterizos
- Violeta clandestina / Tiro al blanco / Silencio en la noche
- Vengo por el aviso / Mr.Martin
- Violeta clandestina / Contracciones

El ciclo 2004 se propuso con nuevas ideas y nuevos objetivos.

Diez salas con espectáculos provenientes de:

- **Concurso de textos teatrales** (más de 100 proyectos presentados)
- **Talleres Txl** (grupos investigando nuevos lenguajes teatrales)
- **Espacio abierto** (participación de figuras convocadas especialmente)

Extret de la web www.abuelas.org.ar

¿Qué es Abuelas de Plaza de Mayo?

La palabra abuela despierta de por sí ternura y la imagen de una viejita de cabello blanco, peinada con rodete, lentes caídos sobre su nariz,

abrazando a algún nieto al que seguramente le contará increíbles historias de su vida. Eso sí sentada en un cómodo sillón.

Pero esa imagen es la antípoda de los que son las Abuelas de Plaza de Mayo. **No están sentadas.** El sillón está tan vacío como los brazos que deberían abrazar al nieto. Y hay una explicación de su constante búsqueda y peregrinaje por el mundo ya que fueron despojadas doblemente de una hija o un hijo y además de su nieto.

Todo comenzó mucho **antes del 24 de marzo de 1976.** No se prepara en un día un golpe de Estado. Las Fuerzas Armadas de la Argentina programaron meticulosamente el asalto al gobierno constitucional, con el apoyo del poder económico.

El proyecto que venían a imponer no era conocido por la mayoría de los ciudadanos, sí por una juventud esclarecida que se oponía a estos designios: la entrega de las riquezas al mejor postor.

Esta oposición iba a costarles muy caro ya que serían considerados los "enemigos internos".

Y en las madrugadas comenzaron a secuestrarlos. A ellos, los amigos, los simpatizantes y por sobre todo **sus hijitos.**

Qué puede hacer una madre o una madre-abuela cuando en esta situación de terror **sus hijos y sus nietos "desaparecen"** como si se los hubiera tragado la tierra. **Nadie sabe, nadie responde, nadie se hace cargo.**

Primero la **búsqueda en soledad**, porque el slogan de que "en algo andaban" y por "algo será" condicionó la actitud transformando a cada familia afectada en un "getto". Cómo hablar con los demás de algo que no tenía explicación.

Pero esto duro poco. El sentido común y el amor rompieron la barrera del "secreto de familia" y se largaron a la calle, se encontraron con otras mujeres que lloraban bramando y pedían por lo mismo. Y el gesto más generoso fue **estrechar filas dándose las manos para caminar juntas, desafiando el miedo**, los riesgos, los malos consejos.

Y así un **22 de octubre de 1977**, nació lo que no se imaginaron que sería para siempre: las **Abuelas de Plaza de Mayo.** Eran entonces doce mujeres, las visionarias, las pioneras. Ese nombre se los dio la historia por su condición de abuelas buscando a sus nietitos arrebatados. Ya nacidos cuando se llevaron a sus padres o aquellos que iban naciendo no se sabía dónde porque su hija desaparecida estaba embarazada. La Plaza de Mayo, histórico lugar de libertades fue el primer escenario que las vio desfilar frente a la Casa de Gobierno donde los genocidas cerraban las persianas a tan visceral y dramático reclamo. Por eso **"Abuelas de Plaza de Mayo"**. Entonces pensaban que pronto recuperarían los "tesoros" robados. Que el hijo o la hija regresarían con su juventud, su sonrisa, sus ganas de vivir. Y que pensar de sus hijitos. Ellos debían por lo menos ser criados por sus abuelos.

Nada de esto ocurrió. Salvo en excepcionales casos el niño fue recuperado, salvado por la familia.

foto
web
abuelas

Notícia: Les Abuelas de Plaza de Mayo arriben a Barcelona

El passat dissabte 9 d'abril de 2006 a les 19,30 h. de la tarda Fernando Molina, (membre de la Plataforma Argentina contra la impunitat), Lucila Teste (autora i actriu participant al Cicle, filla de desapareguts argentins), Cecilia Rossetto (actriu argentina), Pepe Rubianes (actor) presentaven el Cicle T x I Catalunya 2006. Assistiren i oferiren parlaments molt emotius les integrants d'Abuelas: Estela Barnes (Presidenta de l'Entitat) i Rosa Roiscinblit (vicepresidenta de l'entitat). El públic assistent es comptabilitzà en més de 300 persones. En acabar la jornada, es presentà l'espectacle audiovisual *Re-presión* de la companyia entropia_zero, d'uns quinze minuts i amb la intervenció de Lucila Teste, entre d'altres.

(Autoria fotos il.lustratives: M. Josep R. Lucas).

L'actor Pepe Rubianes, l'actriu Cecilia Rossetto i Fernando Molina (membre de la Plataforma) Foto: M. Josep R. Lucas

Les Abuelas de Plaza de Mayo a la primera fila, a la zona central. Foto: M. Josep R. Lucas

Notícia: Seguiment del Cicle T x I Catalunya 2006

TEATRO x LA IDENTIDAD

8 de mayo
Teatreneu
Cuerpos rotos por Maricarmen Arnó
Manos grandes de Mariana Eva Pérez

15 de mayo
Teatreneu
Cuerpos rotos por Maricarmen Arnó
París, de Rosa M. Isart
Ella, por Verónica Llorens
Música del sur duo

22 de mayo
Teatreneu
Hija de la dictadura argentina, por Lucila Teste
París, de Rosa M. Isart
Ella, por Verónica Llorens
Manos grandes de Mariana Eva Pérez
Música del sur duo

Teatre de Ponent (Granollers)
Cuerpos rotos, por Maricarmen Arnó

29 de mayo
Teatreneu
Despiertos, por cia. Els Mullats
Trenzas, por Bárbara Becker, Carolina Bettanin y Leila Barenboim
Las cartas de Andrea (lect. dramatiz.), por Lorena Rochi
La tensión de la cuerda, de Eva Sánchez Martir

Tantarantana
Lectura dramatizada, El nombre, por Fernando Griffl
Ya soy, por Gabriel Jacovki

Teatre de L'aurora (Igualada)
Hija de la dictadura argentina, por Lucila Teste
Anagnoresis, por cia. Gente Colgada y Trío Argent

5 de junio
Tantarantana
Lectura dramatizada, El nombre, por Fernando Griffl
Ya soy, por Gabriel Jacovki

Antic Teatr
Non ti promesso niente, por Maica Martín
Re-presión, por cia. entropia_ze
Anagnoresis, por cia. Gente Colgada y Trío Argent
Música del sur d

12 de junio
Teatreneu
Despiertos, por cia. Els Mull
Trenzas, por Bárbara Becker, Carolina Bettanin y Leila Barenboim
Las cartas de Andrea, por Lorena Rochi
Non ti promesso niente, por Maica Martín

Sala Beck
La mano izquierda, lectura por Victoria Szpumb

13 de junio
Versus Teatr
La tensión de la cuerda, de Eva Sánchez Martir
Re-presión, por cia. entropia_ze
Música del sur

ENTRADA GRATUITA

ENTRE TODOS TE ESTAMOS BUSCANDO

tel: 915432954 redxlaidentidad@wanadoo.es www.plataforma-argentina.org

Colaboran:

Organizan:

Cartell il·lustratiu en fase de definició dels darrers espectacles afegits.

Relació de muntatges participants en el primer Cicle Tx I cat:

8 de mayo - 20.30 hs

Teatreneu c/ Terol, 26 - Bcn

Cuerpos rotos, dir. Maricarmen Arnó

Manos Grandes, por Ariá Clotet

Voces Libertarias – poemas dramatizados, por Horacio Ladrón de Guevara

Despedida, por Verónica Pallini

15 de mayo – 20.30 hs

Teatreneu c/ Terol, 26 - Bcn

Cuerpos rotos, dir. Maricarmen Arnó

Pa(r)ís, de Rosa M. Isart

ella, por Verónica Llorens

Voces Libertarias – poemas dramatizados, por Horacio Ladrón de Guevara

Músika del sur, dúo

22 de mayo – 20.30 hs

Teatreneu c/ Terol, 26 - Bcn

Hija de la dictadura argentina, por Lucila Teste

Pa(r)ís, de Rosa M. Isart

ella, por Verónica Llorens

Manos grandes, por Ariá Clotet

Músika del sur, dúo

Teatre de Ponent c/ de Ponent, 60 - Granollers

Cuerpos rotos, dir. Maricarmen Arnó

Despiertos, por Els Mullats

Despedida, por Verónica Pallini

29 de mayo – 20.30 hs

Teatreneu c/ Terol, 26 - Bcn

Despiertos, por Els Mullats

Trenzas, por Bárbara Becker, Carolina Bettanin y Leila Barenboim

Las cartas de Andrea – lectura dramatizada, por Lorena Rochi

La tensión de la cuerda, de Eva Sánchez Martín

Tantarantana c/ Les Flors, 22 - Bcn

Lectura dramatizada y El nombre, por Fernando Griffell

Ya soy, por Gabriel Jacovkis

Teatre de L'Aurora c/Aurora, 80 – Igualada

Hija de la dictadura argentina, por Lucila Teste

Anagnórisis, por cía. Gente Colgada y Trío Argentó

5 de junio – 20.30 hs

Tantarantana c/ Les Flors, 22 - Bcn

Lectura dramatizada y **El nombre**, por Fernando Griffell

Ya soy, por Gabriel Jacovkis

Anagnórisis, por cía. Gente Colgada y Trío Argentó

L'Antic Teatre c/ Verdaguer i Callís, 12 - Bcn

Non ti promesso niente, por Maica Martínez

Re-presión, por cía. entropía_zero

Trenzas, por Bárbara Becker, Carolina Bettanin y Leila Barenboim

Músika del sur, dúo

12 de junio – 20.30 hs

Teatreneu c/ Terol, 26 - Bcn

Despiertos, por Els Mullats

Trenzas, por Bárbara Becker, Carolina Bettanin y Leila Barenboim

Las cartas de Andrea – lectura dramatizada, por Lorena Rochi

Non ti promesso niente, por Maica Martínez

Sala Beckett c/ Alegre de Dalt, 55 bis - Bcn

La mano izquierda – lectura dramatizada, por Victoria Szpunberg

Ulrike. texto humano – performance, por Paulina Tovo

13 de junio – 20.30 hs

Versus Teatre c/ Castillejos, 179 - Bcn

La tensión de la cuerda, de Eva Sánchez Martín

Re-presión, por cía. entropía_zero

Músika del sur, dúo

2. Presentació de l'obra.

Sinopsi/ Sinopsis: El dret a la identitat i a l'aliment és consubstancial a la vida. Les divinitats protectores ho saben. En Sandro, el protagonista mimat i que viu a unes terres gironines oprimides, rebrà una estranya visita que li portarà la por difusa que acostuma a acompanyar les veritats útils.

El derecho a la identidad y al alimento es consustancial a la vida. Las divinidades protectoras lo saben. Sandro, el protagonista mimado y que vive en las tierras de un oprimido noreste catalán, recibirá una extraña visita que traerá el miedo difuso que acostumbra a acompañar a toda verdad útil.

“En fin, no creerían que pudiera existir otra realidad que estas mismas sombras” (Plató, La República, Llibre Setè).

3. Resum / pauta de l'obra.

Cal agrair i destacar la lectura del text inicial que féu la dramaturga Patricia Zangaro, que fou informada que *Pa(r)ís* era un possible muntatge per estrenar dintre del Cicle T x I Catalunya el maig de 2006. Derivat dels seus comentaris, es retallaren diàlegs i, segons com es miri, en neixeren de nous o noves acotacions.

Obra de teatre breu, creada entre l'octubre de 2005 i febrer de 2006, a partir de l'assistència a un seminari de dramatúrgia impartit per Patricia Zangaro els dies 5 i 6 d'octubre de 2005 al Centre d'Estudis Teatral La Casona (Barcelona, barri de Sants) que dirigeix Fernando Griffell.

Estructurada en 9 escenes:

escena 1- les dues divinitats, argentina i catalana, recorden que el nen argentí apropiat marxà d'Argentina als tres anys...

escena 2- l'investigador madur (Abuelo) fa veure que troba accidentalment en Sandro, el nen adoptat, a una mena de descampat i l'interrogarà....

escena 3- Laracat canta “què li darem a n'el Noi de la Mare?” i defensa de totes dues de les corresponents terres argentina i catalana.

escena 4- continua la conversa entre Sandro i l'Abuelo. Ritual amb la terra. Elogi de l'aigua.

escena 5- coreografia bàsica de les divinitats femenines: “dansa greu de la xarranca”.

escena 6- coreografies simultànies: ballen els 4 actors de la nòmina teatral. Continua l'escena amb una conversa entre Sandro i l'Abuelo. Necessitat de superació o desarticulació de les mentides en les estructures relacionals humanes.

escena 7- relat sintètic del dolor de la barbàrie feta en els temps de la dictadura argentina. Laracat recolza, emfatitza, la narració de Lararg. Seqüència del dolor (moviment pendular de Laracat, repetició lenta de frases de Lararg).

escena 8- Altre diàleg entre Sandro i l'Abuelo. Imminència de l'amenaça (poder establert que persegueix les cultures identitàries regionals). Broma robòtica (el text és una mena d'estampa il·lustrativa, no un discurs teatral complexe).

escena 9- Reivindicació de la Llibertat que no pas de la Mentida. Naixements, retrobaments i descobriments d'informacions i identitats. Rigor militar de la veritat. Càntic final de Lararg i Laracat pel dret a l'aliment i, en definitiva, a la vida. El caos com a futur (in)solucionable tot

i les petites aportacions, ... o bé el caos com a passat immediat si es posa remei a les coses ben taxativament i que donaria pas a la idea de Creació neta i diàfana...

4. Fitxa artística.

Títol: *Pa(r)ís*

Autor: Rosa M. Isart

Idioma original: català

Companyia: Companyia ODDF

Nom del director: Rosa M. Isart

Fitxa artística: Jaume Borràs (Abuelo), Andreu Tébar (Sandro), Anahi Setton (Lararg), Núria Santander (Laracat)

Regidoria: Estrella Outeda Altamiranda

Vestuari, escenografia, coreografies: ODDF

Construccions escenogràfiques: A. Cerdà Martínez

Veu *en off* inicial i muntatge de la banda sonora: Roger Codina

Tècnic de so i llums: Jef Vermant

Durada aproximada: 45 minuts

Fotografia i documentació audiovisual: M. Josep R. Lucas . Menció obligada d'autoria.

Webmaster i tècnic informàtic: Roger Codina

Organització i premsa ODDF: M. Josep R. Lucas

Agraïments: Patricia Zangaro, AADPC (www.aadpc.com), Antoni Cerdà Lucas, Josefina Lucas, Àngel Codina, Ona Margarit, Roger Aliè (pels seus ensenyaments musicals), Família Altamiranda (per informar-me sobre la dictadura a Argentina), Masuk-Artesania Ètnica (Creu Coberta, 53 Barcelona) per facilitar-nos complements de vestuari, Antic Riereta Teatre (sala del darrer mes d'assajos).

Espectacle en castellà.

5. Nòmina actoral visual.

Jaume Borràs

“Abuelo”, investigador argentí que cerca nens apropiats

Andreu Tébar

Sandro, nen argentí apropiat,
actualment resident a terres catalanes gironines

Anahi Setton
Lararg, divinitat argentina de la llar

Núria Santander
Laracat, divinitat catalana de la llar

6. Fotos dels assajos.

Assaig a l'Hospitalet de Llobregat. Dia primer. Dimecres, 1 de març de 2006.

A la foto, a mà esquerra de peu de foto a lluny: Jaume Borràs i Andreu Tébar. A mà dreta: l'actriu i pedagoga Esther Solsona (que assistí a una jornada, tota interessada pel tema de Teatro x la Identidad) i, més enrere, l'actriu de Pa(r)ís Núria Santander. Anahi Setton, l'altra actriu en nòmina, excusà la seva assistència.

Foto: M. Josep R. Lucas.

7. Comentaris de direcció.

La posada en escena és ben minimalista per tres raons i es desmarca d'algunes indicacions originals del text pel que fa a escenografia:

- a) només s'escenifica dos dies i en un espai que suposarem que és ben reduït, (p.e., per aquesta mateixa raó les L que apareixen disperses a escena només són mostrades en la darrera escena, no durant tota la seva evolució)
- b) aquest text mitjanament breu hauria d'anar unit a un altre, perquè la comissió Teatro x la Identidad ha comentat que faran presentacions conjuntes d'obres curtes, així doncs cal facilitar el muntatge i desmuntatge ràpid,

- c) per aconseguir un cost pràcticament zero, donat que tothom actua desinteressadament en la posada en escena i no s'ha rebut cap mena d'aportació econòmica per facilitar la posada en escena.

Així doncs el mobiliari, espai escènic i vestuari són bàsics o simples, tot donant-li més importància als vestits de les divinitats, per destacar la seva naturalesa diferent (enèrgica, lluminica, inspiradora, protectora,...). Per mancança pressupostària no s'ha seguit les indicacions que marca el text de “tons grisos generals, i ningun altre color que no sigui o bé el gris o bé el kaki fins i tot en els mobles”, de manera que p.e. apareixen tons de fusta vista.

S'hauria preferit que sota la túnica blanca de les divinitats hi haguessin els cossos nus però s'ha, finalment, descartat per no desviar l'atenció en un teatre (tan) breu i de to reivindicatiu.

Les coreografies també són molt bàsiques o sintètiques, en especial per a les divinitats –que executen moviments molt més enèrgics que no pas les figures masculines- perquè l'espai té dimensions ben petites.

Pel que fa a la il.luminació pretenem que sigui poca en les escenes on intervenen els personatges masculins (mortals, humans, del món sensible platònic) i una mica superior en les escenes on intervenen les divinitats femenines (són llum, són força, són energia activa sobre els humans, són rectificació i ajuda, pertanyen a un món ideal de la filosofia platònica, de fet). Tenim present el “mite de la caverna” de Plató. El lot que il.lumina el rostre de Laracat és una llicència, no ho demana el text. Pel que fa al text, ha anat sofrint petites modificacions, a mida que feiem els assajos corresponents.

8. Currículums: autora/directora, actors.

Autora/directora _____

Isart i Margarit, Rosa M.

(Barcelona, 1970)

Periodista teatral, dramaturga, poeta puntualment. Estudis de Dret i d'Història de l'Art a la Universitat de Barcelona. Curs de Narrativa Audiovisual dirigit per Joan Marimon Padrosa (UB, juliol de 2002). Master Class de Fabrice Melquiot a la Fundació Romea (maig de 2004). Master Class de Patricia Zangaro (Teatro x la Identidad) a La Casona (octubre de 2005). Autora llegida l'octubre de 2005 a AREAtangent dintre del projecte AREA_txt, de difusió de nous autors teatrals. L'any 2005 crea ODDF per donar sortida escènica als seus textos teatrals.

Ha col.laborat a diversos mitjans escrits (Maresme Oci, La Batedora del Maresme, a la revista gironina Individu Ocult, L'Informatiu de Sants). Actualment col.laboradora teatral a la revista *Entreacte* de l'Associació

d'Actors i Directors Professionals de Catalunya (www.aadpc.com) coordinada per Enric Cervera i a la revista comarcal *Gent del Masnou* (www.gentdelmasnou.org).

Membre de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC), de la Societat d'Autors i Editors (SGAE) i membre des de gener de 2006 de la Junta directiva de l'Associació d'Investigació i Experimentació Teatral (AIET) vinculada a la Universitat de Barcelona.

Cronologia d'obres de teatre escrites:

- *Vainilla*, 1998. Premi Joaquim M. Bartrina 2000 (Premis Reus)
- *Underground (Sota terra)*, 2000 -inèdita-
- *El petit arbre* (teatre infantil), 2001 -inèdita-
- *Aigua, tocat o enfonsat*, 2001 (divertimento per a dues actrius) -inèdita-
- *Senyoreta Ella*, 2001
- *No es preocupi*, 2002. Obra sel.leccionada per a la recta final del Premi Born 2002.
- *Benet, venduto, vendetta* (comèdia), 2004 -inèdita-
- *Les mil i una* (comèdia), 2005 -inèdita-
- *Pa(r)ís* (Teatro x la Identidad Catalunya), 2006

Teatre publicat:

- *Vainilla*. Arola Editors (Tarragona), col.lecció Textos a part, núm. 12. Tarragona, novembre 2001. 58 pàgs.
- *No es preocupi*. AADPC (Barcelona), col.lecció Teatre-Entreacte, núm. 52. Barcelona, agost de 2004. 84 pàgs. Pròleg de l'actriu i directora Anna Güell.
- *Model C3P0-2003* (teatre breu). Arola Editors (Tarragona), col.lecció Textos a part, núm. 25 -commemoratiu- (18 textos breus teatrals d'autors diversos). Tarragona, març de 2005. 198 pàgs. Pàgs. 93-102.
- *Senyoreta Ella*. Revista Assaig de Teatre núm. 47 "aniversari 10 anys d'AIET". Barcelona, setembre de 2005. 317 pàgs. Pàgs. 55-92.

Teatre representat:

- *Teresa* (juliol de 2001) (exercici teatral breu sobre Santa Teresa de Jesús, contribució per a l'espectacle XXX de La Fura dels Baus). Dir.: Àlex Ollé i Carlös Padrissa. Grec'02/ Teatre Lliure.

Lectures dramatitzades:

- *Les mil i una*. Direcció: Iban Beltran. Intèrprets: Maria Caselles (genet 1), Roser Blanch (genet 2), Raquel Tomàs (genet 3), Núria Boo (genet 4), Diego Anido (l'estranger asiàtic), Jaume Ulléd (l'arxiver), Pau Carrió (el becari), Jordi Casanovas (el conserge),

Carol Duran (el cor). Versió reduïda (35 minuts). Lloc: AREAtangent (plataforma teatral) (barri del Raval, Barcelona), 19/10/2005.

- *Les mil i una*. Direcció: Rosa M. Isart. Intèrprets: Feliu Plasencia (genet 1), Ramon Mora (genet 2), Josep Antoni Lej (genet 3), Enric Pla (genet 4), Brady (l'estranger asiàtic), Òscar Bosch (l'arxiver), Alberto Díaz (el becari), Xavier Marín (el conserge), Mar Nicolás (el cor). Versió íntegra (55 minuts). Lloc: Festival Internacional de Teatre de Tortosa 2005 "EntreCultures" (www.entrecultures.com). Teatre-Auditori Felip Pedrell, sala Petita (Tortosa), 27/11/2005. *Dossier de premsa electrònic disponible a: oddf.rosamariaisart.com

Traduccions:

Anglès: *No es preocupi* (*Don't Worry*). Text íntegre a la web de l'autora i a www.playsonthenet.com

Premis Teatral

2000- Premi Joaquim M. Bartrina (Premis Reus, IMAC).

Actors

Per ordre alfabètic, breu introducció als actors:

(foto: M. Josep R. Lucas)

Borràs, Jaume
(Barcelona, 1931)

Actor amb una llarga trajectòria en el món del **teatre**, iniciada cap l'any 1952 amb el muntatge *La isla del tesoro* dirigida per Ramir Bascompte on intervien Carlos Ibarzábal i Jaime Peribáñez. Actua els anys 60-70 en múltiples posades en escena professionals, així p.e. al Teatro Candilejas

amb la companyia de Francisco Vals (*Benvingut Mossèn Vidal, El millor dependent del món*). Participa a espectacles presentats al Festival Grec de Barcelona, com ara a *Timón de Atenas* de Shakespeare en versió de Ramir Bascompte, que coreografiava Berta Mir i on intervenien Carlos Mendy, Francesc Balcells, Joan Ollé, Carme Sansa, Amèlia Boluda, etc. (agost de 1973) o bé a *Gelmírez o la gloria de Compostela* de Daniel Cortezón, amb direcció de Maria Lluïsa Olivada, escenografia de Ramon Ivars, i intervenció de Carlos Lucena, Agustina Solé, Rodolfo Aldao, Miquel Giner, Nadala Batiste, etc. (juliol de 1974; Premi de Teatre Ciutat de Barcelona 1973). L'any 1969 entra a formar part de la companyia del Teatre Capsa de Barcelona dirigida per Pau Garsaball, amb la qual portaria a terme posades en escena com ara *Els Pastorets, Caviar o llenties* o bé la mítica i exitosa obra de Jordi Teixidor *El retaule del flautista*. Actua amb Sancho Gracia al Teatro Moratín amb l'obra *Tiempo de espadas*, de Jaime Salom. El 1977 deixa el teatre professional per incompatibilitats laborals. El seu darrer treball era a *La llegenda de Marsal Prior* sobre l'obra d'Àngel Guimerà, dirigida per Esteve Polls i amb Jordi Serrat i Montserrat Salvador. El gener de 2004 reemprèn l'activitat teatral dintre dels circuits professionals. Estrena a Barcelona *El Corredor de l'Oblit*, de Josep Garcia Góngora, amb direcció de Manel Solàs, a partir de la qual es consolida la companyia de teatre La Llotja de la qual n'és membre. Pel que fa al **cinema**, treballa els anys 60 amb Ernest Borgnine, participa en curtmetratges des de l'any 2000 i és actor (*Centenario* d'Antoni Ribas, etc.) o bé és actor de repartiment (*Excuses!*, de Joel Joan) en diverses produccions. En televisió, els anys 1961 a 1964 participà diàriament a diversos programes sota la realització p.e. de José Solanes, Gerardo N. Miró, Esteve Duran, Sergi Schaff o bé Lluís M. Güell. Ha darrerament actuat a sèries de TV3 (*Laberint d'ombres, El cor de la ciutat, Mirall trencat*, etc.).

(foto: cedida)

Tébar, Andreu
(Barcelona, 1976)

Estudis d'Art Dramàtic a l'Escola El Timbal de Barcelona (Òscar Molina, Pilar Barril) Cursos d'especialització amb p.e. Agustín Belluci (Estudio 3, Madrid) Federico Fazioli (El Timbal), Jordi Godall, Rafael Ordóñez (veu i doblatge), Rosa Estévez, Assumpta Serna o bé Silvia Quer. Ha intervingut a sèries de TV3 com ara *Històries de Catalunya* o *El cor de la ciutat*.

(foto: cedida)

Setton, Anahi

(Buenos Aires, Argentina, 1977)

Formada teatralment a l'Institut del Teatre de Barcelona (any 2002 i ss.), els anys 80 viu a Buenos Aires on cursa estudis al Conservatori de Música. El setembre de 1992 ja està vivint a Itàlia (Roma) i es formarà al Liceo Artístico. Els anys 1998-2002 rep la seva formació a Stuttgart i a la IMTS (Escola Internacional de Teatre Michael Tschechov) de Munich. Té també un considerable interès i formació en teatre musical (dansa, cant líric i modern). Darrerament ha intervingut al muntatge *Wozzeck Concert* basat en l'obra *Wozzeck* de Georg Büchner que ha dirigit Carme Portaceli, amb música de Dani Nel.lo i moviment de Marta Carrasco, conjuntament amb els actors Gerard Cabarrocas, Llorenç González, Robert González i Lluna Pindado (IT, Teatre Ovidi Montllor, del 7 al 9 d'abril de 2006).

(foto: cedida)

Santander, Núria

(Castellar del Vallès, Barcelona, 1976)

Estudis d'Interpretació a l'Escola d'Actors de Barcelona si bé prèviament ja havia participat en experiències de teatre de carrer i en el món del clown. Formació complementària a l'Escola Eòlia i cursos d'especialització amb p.e. Clàudia Benson (veu), Marcelo González, Mònica Lucchetti, etc. Ha participat habitualment en muntatges de Cesc Queralt (any 2004 i ss.). Ha intervingut a sèries televisives com ara *El cor de la ciutat* o bé *De Moda* i a diversos curtmetratges, p.e.: *La noche oscura* (2002) i a *Sueños* ambdues obres de Jordi Castallet, *White* de Sebastián Mantilla (short film corner al Festival de Cannes 2005), *La Casa Asilo de Santa María Magdalena* d'Enric Company (2006).

9. Recull de premsa.

Recull de premsa bàsic publicat sobre l'autora:

Novembre 2000:

- Diari de Tarragona, diumenge 12/11/2000, pàg. 44. Notícia de l'atorgament dels Premis Reus 2000.
- El Punt de Tarragona, diumenge 12/11/2000, pàg. 7. Notícia de l'atorgament dels Premis Reus 2000.
- El Punt de Tarragona, dilluns 13/11/2000, pàg. 6. Notícia explicativa dels diversos Premis Reus atorgats.

Gener 2002:

- Diari de Tarragona, 30/01/2002. Aparició editorial del llibre *Vainilla*, primer Premi Joaquim M. Bartrina, amb intervencions *in situ* del coordinador de la col·lecció Textos A part d'Arola Editors (Tarragona), Joan Cavallé, i de la correctora Lurdes Malgrat.

Març 2002:

- Diari Avui, 21/03/2002. Dintre del Suplement Cultura, pàg. XI. Crítica del llibre *Vainilla*, per Francesc Foguet.

Maig 2005:

- Diari Avui, 09/05/2005. Dintre de la secció Diàleg, pàg. 17. Article: "El món del teatre i la universitat", per Ricard Salvat. Consultable íntegrament a Internet: www.avui.com/avui/diari/05/mai/09/pdf/05i9d17.pdf

Setembre-octubre 2005:

- Revista *Assaig de Teatre* núm. 47 (setembre de 2005). Pàgs. 53-54 introducció als autors Francesc Cerrö i Rosa M. Isart (es publiquen textos d'ells a aquest número). Pàgs. 55-57 entrevista a l'autora.
- Diari de Tarragona, dimarts 18 d'octubre de 2005. Ressenya de la presentació d'Assaig de Teatre núm. 47 "10 anys d'AIET" al Centre de Lectura de Reus, amb presència dels dos autors teatrals.

Desembre 2005

- Primer Acto (revista), núm. 311, V/2005, segona època. Desembre de 2005. "EntreCultures, más que un festival de teatro. El milagro de la comunicación intercultural.", article de Iolanda G. Madariaga. Pàg. 156.

Abril 2006

- Diari Avui, diumenge 09/04/2006, pàg. 46: "Identitat teatral argentina", per Jaume Pi. (notícia sobre l'arribada de les Abuelas de Plaza de Mayo a Barcelona i inauguració del cicle teatral al CCCB).
- Diari El Punt, dilluns 10/04/2006, pàg. 34: "A la recerca de fills robats a Barcelona", per Jordi Bordes. (notícia sobre l'arribada de les Abuelas de Plaza de Mayo a Barcelona i inauguració del cicle teatral al CCCB i relació de muntatges argentins muntats a Barcelona fins el moment).
- Fitxa actualitzada de l'escriptora a www.escriptors.com (Associació d'Escriptors en Llengua Catalana). Arxiu: www.escriptors.com/autors/isartr

10. Text teatral íntegrament de Pa(r)ís.

Document facilitat annexe al dossier.

Versió *on line* actualitzada a : textos.rosamariaisart.com

11. Contacte i directoris.

Autora: rmisart@hotmail.com

Companyia ODDF (Oh Dies De Fortuna): ohdiesdefortuna@gmail.com
Apartat de Correus: 35.045 08080 Barcelona

Organització i premsa: Maria Josep R. Lucas.

12. Comissió T x I Catalunya

Integrants de la comissió directiva-artística, per ordre alfabètic (en algun moment han format part del grup organitzatiu):

nom	càrrec
Verónica Llorens	actriu
Fernando Molina	membre de la plataforma
Florencia Rovetto	membre de la plataforma
Lucila Teste	actriu i autora
Hernán Zavala	actor i pedagog teatral (fase inicial organitzativa)

Lloc habitual de trobada a Barcelona :

Casa de la Solidaritat ("Casasoli"), c/ Vistalegre, 15, Barcelona (barri del Raval).

Dossier-matriu creat el: 31/03/2006.